

Ami F Dmi G
Psal se rok dvaadevadesát jednoho jistýho století
Každá doba má svý změny, každá vynáší smetí

C F Dmi G
Celý život starý František Lopata opravoval lucerny (lopatou)
Než pak se stal konšelem (Lopata) za odměnu, že byl městu věrný - říkali lidé

Ami F Dmi G
Král mu napsal: Františku, tys dřív hrával divadlo
A tak se starej o kulturu, no a jak to dopadlo

C F Dmi G
Na radnici je mu dobře, je z něj velký pán
Pohodlně sedí v křesle, břich má jako džbán - co na to lidé

C Ami Dmi G C Ami Dmi G
Františku Lopato, nestojí to za to, Františku Lopato, zůstaň tím kým jseš
Františku Lopato, nestojí to za to, Františku Lopato, špatně dopadneš

Snad měl prudké hnutí mysli nebo noční můry
Začal bejt zlej arogantní a zaved cenzury
Z města vyhnal trubadúry, tanečnice, kejklíře
V krčmách zpívat zakázal, no bylo to k nevíře - no a co lidé

Františku Lopato, tos přehnal tohleto, Františku Lopato, nikdo tě nemá rád
Františku Lopato, tos přehnal tohleto, Františku Lopato, prý chtěj tě odvolat

Přišel rok devětadevadesát pořád stejného století
Když do města přivez posel list s královskou pečeti
Co v něm bylo napsáno, záhy každý věděl
A František vzteky rudnul, hněvem řval, jak seděl

Františku Lopato, tos přehnal tohleto – psal mu král
Františku Lopato, nikdo tě nemá rád – psal mu král
Františku Lopato, tos přehnal tohleto, Františku Lopato, musím tě odvolat

Bylo slyšet pak jen velkou ránu, jako když vystřelili z houfnice
František už se nepodíval nikdy ven z okna radnice
A tady příběh končí a jak dopad ten kdo zpych
Vězte že se vypráví, že mu vztekem prasknul břich – říkali lidé

Františku Lopato, stálo ti to za to (stálo), Františku Lopato, tak máš, co jsi chtěl
Františku Lopato, stálo ti to za to (stálo), Františku Lopato, to svět neviděl, máš, cos chtěl

A co na to lidé?

C Ami Dmi G C Ami Dmi G
Lidé o něm říkají, že byl městu nevěrný, divadlo hrál potají, zanedbával lucerny
C Ami F G C Ami F G C
Na úradě, co duši klidu vzal, každou nocí čeká dál, hloupý, zlý, prasklý František Lopata